

عنوان مقاله:

شناخت مزایا و چالش های توسعه گردشگری روستایی و کشاورزی در شهرستان ارسنجان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی مدیریت و صنعت گردشگری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی اسکندری - دانشجوی کارشناسی ارشد، بخش ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

مهسا فاطمی - دانشیار بخش ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

گردشگری روستایی و کشاورزی از طریق کمک به رشد اقتصادی و اجتماعی این جوامع، نقش بسیار مهمی در توسعه پایدار روستایی دارد. اقتصاد گردشگری در حال تبدیل شدن به یکی از رکن های اصلی اقتصاد تجاری جهان شده است. لذا توسعه صنعت گردشگری روستایی در ایران نیز با برنامه ریزی اصولی و در قالب شناسایی مزیت ها و محدودیت های آن، می تواند در توسعه مناطق روستایی و تنوع بخشی به اقتصاد ملی، نقشی موثر داشته باشد. با توجه به افزایش نرخ بیکاری و مهاجرت نسل جوان و تحصیل کردگان از جامعه روستایی، طرح ریزی برای توسعه گردشگری در روستاها می تواند ضمن خروج این مناطق از رکود و انزوا، موجب تنوع فرهنگی و تقویت توسعه روستایی و کشاورزی نیز گردد. هدف مطالعه حاضر، شناسایی مزایا و محدودیت های توسعه گردشگری روستایی و کشاورزی در شهرستان ارسنجان از استان فارس است. در این پژوهش کیفی با بکارگیری از روش مطالعه موردی، در راستای جمع آوری اطلاعات موردنیاز، مصاحبه هایی عمیق با مدیران و مسئولان مدیریت جهاد کشاورزی و تعاونی تولید روستایی شهرستان ارسنجان صورت گرفت. طبق یافته ها پرورش گل محمدی و جشنواره انار از اقداماتی است که در حوزه گردشگری در ارسنجان انجام شده است که سالانه گردشگران بسیاری را نیز به منطقه جذب می کند. از سوی دیگر، وجود آثار باستانی، موقعیت جغرافیایی و شرایط آب و هوایی خاص منطقه، مناظر بکر و جاذبه های طبیعی، تنوع صنایع دستی، غذاها و سوغاتی های محلی در کنار انواع جشنواره های کشاورزی از دیگر ظرفیت های ارسنجان برای توسعه گردشگری روستایی و کشاورزی است. طبق نتایج، مزایای اقتصادی (افزایش و تنوع بخشی به فرصت های شغلی)، اجتماعی (ارتقای مشارکت و خودباوری روستاییان و کاهش مهاجرت ها)، فرهنگی (تبادل فرهنگی، ارتقای سطح فرهنگی روستاییان و آشنایی گردشگران با آداب و رسوم سنتی منطقه) و زیرساختی (توسعه مسیرهای جاده ای و مراکز خدمات رفاهی)، چهار دسته از مزایای گردشگری روستایی در منطقه برشمرده شده و چالش ها نیز در چهار طبقه محدودیت های اقتصادی (نیاز به سرمایه اولیه)، اجتماعی (عدم آشنایی اهالی و گردشگران از صنعت توریسم و منطقه و نبود راهنمای تخصصی گردشگری)، مدیریتی (بروکراسی اداری و قوانین دست و پاگیر در صدور انواع مجوزها) و زیرساختی (نبود امکانات رفاهی و صنایع مختلف تبدیلی و کشاورزی) ارائه شدند. در نهایت نیز ترغیب روستاییان به ایجاد تشکل های مردم نهاد و حمایت بیشتر ارگان های دولتی در تامین وام و تسهیلات در راستای توسعه گردشگری پیشنهاد شده است، همچنین توجه به آموزش ها و مهارت های لازم در توسعه صنعت گردشگری نیز برای ایجاد و ارتقای فرهنگ توریسم در منطقه، سودمند خواهد بود.

کلمات کلیدی:

گردشگری کشاورزی، مناطق روستایی، توسعه پایدار، کارآفرینی، ارسنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1620463>

